

1. עצאם ברכה

2. עמותת "גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
על-ידי ב"כ עוה"ד מוריה פרידמן שריר ואח'
מעמותת "גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42, תל אביב
טל': 03-6244120; פקס: 03-6244130

העותרים

נגד

1. שר הביטחון

2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מנהלת התיאום והקישור (עזה)
על-ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 073-3925107; פקס: 02-6467011

המשיבים

הודעה מעדכנת מטעם המשיבים

1. בהמשך לדיון שהתקיים ביום 8.12.2020, והערות בית המשפט הנכבד, המשיבים מתכבדים בזאת להגיש הודעה מעדכנת מטעמם.
2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים לבוא וליתן טעם "מדוע לא יחזרו בהם מהחלטתם מיום 3.12.2020 ויאשרו את בקשתו של העותר לקבל היתר כניסה לרצועת עזה, לצורך השתתפות באבל על אמו" (ההדגשות במקור).
3. המשיבים יבקשו לעדכן כי לאור הערות בית המשפט הנכבד בדיון שהתקיים בעתירה, נעשתה בחינה מעמיקה על ידי הגורמים המוסמכים של מדיניות המעברים של ישראלים לרצועת עזה במהלך תקופת הקורונה, וזאת גם בהתחשב בשינויים הנוגעים למדיניות הכניסה של פלסטינים לישראל לצורך לוויה, וכן נעשתה בחינה של עניינו הפרטני של העותר בהתאם למדיניות האמורה.

לאחר הבחינה, הוחלט כי בנסיבות הקונקרטיות של העותר לא נמצא טעם המצדיק לחרוג מהמדיניות הנהוגה בעת הזו, בכדי לאפשר את מעברו של העותר מישראל לרצועת עזה, בשלב זה, לצורך השתתפות באבל על מות אמו.

4. יובהר, כי לאחר בחינת נסיבותיו הקונקרטיות של העותר עלה כי בקשתו אינה שונה למעשה מבקשותיהם של ישראלים נוספים אשר הגישו בקשות דומות בעת האחרונה ונדחו.

כך לדוגמא בעניינה של העותרת בבג"ץ 8278/20 אנשראח דווד נ' אלוף פיקוד הדרום, הבקשה הוגשה בדומה לעותר ביום שלאחר פטירת קרוב המשפחה מדרגה ראשונה. לאור

האמור, ובשים לב לנימוקי בית המשפט הנכבד בבג"ץ 8278/20 אשר לא מצא לנכון להתערב במדיניות הכללית הנהוגה בעת הזו לפיה לא תותר כניסת ישראלים לרצועת עזה מטעמי קורונה, הרי שלא נמצאה **הצדקה קונקרטיה לחרוג בעניינו של העותר מהמדיניות הכללית הנהוגה בעת הזו, וזאת גם מטעמים של שוויון בין המבקשים השונים.**

5. יוזכר, כאמור בתגובה מטעם המשיבים כי לאזרח ישראל אין זכות קנויה להיכנס לרצועת עזה, זאת בייחוד כאשר ארגון הטרור תמאס השתלט על רצועת עזה בכוח הזרוע ומנהל מאבק נגד מדינת ישראל, אזרחיה ויושביה.

לאור זאת כאשר מדובר בכניסתו של אזרח ישראלי לרצועת עזה בעת הזו, לצד שיקולים של בריאות הציבור, נלקחים בחשבון גם שיקולים הנוגעים לקשיים העולים מכניסתו של אזרח ישראלי לרצועת עזה בעת הזו. זאת, בשל חוסר הבהירות באשר למדיניות הנהוגה ברצועת עזה כלפי הנכנסים אליה. דהיינו, אין בידי המשיבים מידע מספק באשר להגבלות החלות על מי שנכנס לרצועת עזה בתקופת הקורונה, כאשר גם המידע המתקבל אצל המשיבים בעניין זה משתנה מעת ועת, וכך ככל הנראה גם ההגבלות עצמן. בהתאם, אין לדעת אם יוכלו אזרחי ישראל לשוב למדינת ישראל בתום שלושת ימי ההיתר, שהם משך התקופה המקסימלית שניתנת במסגרת מטרת לוויה או שמא יצטרכו לשהות בבידוד ממושך בתוך רצועת עזה. ראו, למשל, את טענות העותרים, ובכלל זה המוקד להגנת הפרט, במסגרת בג"ץ 8278/20 **דווד נגד אלוף פיקוד דרום**, שם נטען כי על העותרת לשהות בבידוד במשך 14 ימים לאחר כניסתה לרצועת עזה.

6. כמו כן, אין בידי המשיבים מידע אודות המדיניות שעלולים לנקוט כלפי אזרח ישראל שיתברר כחולה קורונה בזמן שהותו ברצועת עזה. קרי, מהמידע הקיים בידי משיבים עולה, כי אם במהלך שהותו ברצועת עזה יתברר שאזרח ישראלי חולה קורונה, הרי שלכל הפחות תנועתו בתוך הרצועה תוגבל והוא לא יוכל לשוב לישראל. כך ימצא את עצמו ללא ביטוח בריאות וכתוצאה מכך ללא טיפול רפואי ברצועת עזה. כל זאת כאשר מדובר באזרח ישראל שמתגורר בדרך קבע במדינת ישראל, עם ביטוח בריאות במדינת ישראל, ועל פני הדברים מבלי שיש לו את האפשרות לקבל ביטוח בריאות כלשהו ברצועת עזה.

7. בהמשך לאמור לעיל, ולאור היעדר השפעתה של מדינת ישראל על ההגבלות המוטלות על השוהים ברצועת עזה, יובהר כי לא ניתן לדעת בוודאות כי תתאפשר חזרתם ארצה של ישראלים אשר תותר כניסתם לרצועת עזה לפרק זמן מוגבל חזרה לשטח ישראל בתום תקופת ההיתר שיינתן. קרי, על פי המידע שבידי המשיבים, בעת הזו, ולאור עליית התחלואה ברצועת עזה ייתכן כי רשויות השלטון ברצועת עזה, יטילו סגר פנימי על השוהים ברצועת עזה, ולא תתאפשר תנועת אנשים בתוך הרצועה, כך שאזרח ישראל שתותר שהותו בעזה לשלושה ימים בלבד בהתאם לנהלים לא יוכל לשוב לישראל חזרה.

לפיכך, במישור המדיניות הרוחבית, לא ניתן לאפשר לאזרחים ישראלים לשהות במקום שהמדיניות הנהוגה בו אינו בידיעתה או בשליטתה של מדינת ישראל, ועלול למנוע את חזרתם ארצה בתקופה זו.

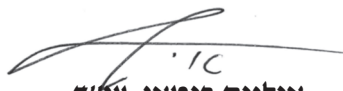
8. לבסוף, באשר למדיניות הנוגעת לתושבי עזה ואיו"ש. לאחר בירור הנושא לעומק מול הגורמים הרלבנטיים נמסר כי בעת הזו אכן מתאפשר מעבר של תושבי עזה ואיו"ש לישראל לצורך השתתפות בלוויה.

יובהר, כי ההבחנה בין היציאה של ישראלים לרצועת עזה לכניסת תושבי עזה לישראל, נעוצה בעובדה שהמדיניות הנהוגה בישראל ביחס לבריאות הציבור בתקופת הקורונה ברורה, ונמצאת בשליטת מדינת ישראל לעניין הכניסה. כך **שבעת הזו**, ובהתאם לרמת התחלואה בישראל, המעבר לישראל לצורך השתתפות בלוויה מתאפשר תוך שמירה של הנכנסים על המדיניות הנהוגה בישראל באשר להתמודדות עם התפשטות נגיף הקורונה. אולם, יצוין כי החריגים למדיניות הסגר נבחנים מעת לעת על ידי מתאם פעולות הממשלה בשטחים, ועלולים להשתנות בהתאם לרמת התחלואה.

9. המשיבים ידגישו כי לא נעלמו מעיניהם הערות בית המשפט הנכבד באשר לאי פרסום המדיניות הנהוגה בנוגע לתנועות מעבר של אוכלוסיות בתקופת הקורונה. לאור האמור, יודגש כי ככלל המדיניות באשר לתנועות המעבר מפורסמת באתר המתפ"ש. כמו כן, המדיניות הכללית בנוגע לכניסת ישראלים לרצועת עזה פורסמה על ידי מתאם פעולות הממשלה בשטחים. **עם זאת, תקופת הקורונה מביאה עמה שינויים במדיניות מעת לעת, ובהתראה קצרה, באופן שמקשה על פרסום מדויק של המדיניות וחריגיה בזמן מיידי. על כל פנים, בכונת המשיבים לפעול לבחינת אופן פרסום החריגים הנוגעים למדיניות תנועות של אוכלוסיות במעבר "ארז" בתקופת הקורונה.**

10. העובדות המפורטות בהודעה זו נתמכות בתצהירו של אל"מ אייל זאבי, רמ"ח מבצעים במתפ"ש.

היום, כ"ד בכסלו תשפ"א
10 בדצמבר 2020

אילנית ביטאן, ער"ד
סגנית במחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה